

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรขยายเวลาบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินออกไปอีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการเช่าเหมาและที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการเช่าเหมาและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเหมาและที่ดิน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ ให้ใช้
บังคับได้เพียงแปดปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ความในวรรคก่อนไม่กระทบกระทั่งความผิดอาญาที่บุคคล
ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ไว้ในระหว่างที่มาตรานี้ใช้บังคับ
อยู่”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๘๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๑

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากกำหนดระยะเวลาควบคุมการขึ้นค่าเช่าและการให้เลิกเช่าเคหะและ
ที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน จะสิ้นสุด
ลง แต่เคหะและที่ดินที่อยู่อาศัยของประชาชนยังมีปริมาณต่ำกว่าที่ควร
เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ไม่มีที่อยู่อาศัยของตนเอง สมควรมี
การควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน ให้บุคคลเหล่านี้ได้อยู่อาศัยในเคหะ
และที่ดินที่ได้เช่าอาศัยอยู่แล้วต่อไปอีก ๑ ปี